

hvad der stod i vor Magt for at bevirke en Forening af Krigs- og Marineministerierne. Vi havde i Udvalget angaaende Hørloven havt endnu videregaaende Forsætter i den Henseende, men vi afstode fra at indstille Noget derom til Thinget efter udtrykkelig Begjæring af den høitæredede Krigsminister, som maastee ikke uden Grund meente, at dersom vi stode for stærkt paa disse videregaaende Forslag, vilde det være vanskeligt at føre Hørlovudkastet igjennem, hvad der dog laa i alt Fald de Fleste af os meget paa Hjerte. Derved opgave vi dog ikke i mindste Maade den Anskuelse, vi havde, nemlig at det var et Hovedpunkt i vore Bestræbelser at virke hen til, at en Sammensmeltning af de to Ministerier maatte finde Sted, men naar der her er forelagt os et Forslag, som gaaer ud paa at fastsætte en Ordning af Krigsministeriet, i hvilket der aldeles ikke er taget Hensyn til Marineministeriet og de Forretninger, som blive udførte der, vilde Vedtagelsen af et saadant Forslag være eensbetydende med, at vi opgave den Tanke, vi ifjor saa stærkt fastholdt, nemlig at bevirke en saadan Sammensmeltning, som jeg har omtalt. Det vilde være det Samme som at sige: Dette betragte vi som noget Underordnet, men at faae en definitiv Ordning af Krigsministeriet betragte vi som det Overordnede. Jeg vil for mit Vedkommende være tilbøielig til at gaae meget vidt med den høitæredede Krigsminister med Hensyn til hans Betragtning af, hvad der er nødvendigt for at skaffe den fornødne Arbejdskraft tilstede i Krigsministeriet, men jeg kan ikke gaae saa langt med ham, at jeg skulde give min Stemme til et Forslag, som tilveiebragte en lovbestemt Ordning af Krigsministeriet, hvorved Marineministeriet er udelukket. Jeg kan kun give min Stemme til et Lovforslag, som ordner de to Ministerier tilfammen, og om dette er Noget, som nu laaber sig gjennemføre, antager jeg, man vil tage under nærmere Overveielse. Det er muligt, at en Forhandling kan finde Sted, hvorigjennem noget Saadant kan opnaaes, og jeg har troet at burde fastholde denne Synsmaade, da jeg ikke i alt det, som tidligere er passeret, har seet nogen Grund til at fravige de Anskuelser i saa Henseende, som jeg nu allerede saa ofte har havt den Ære fra

denne Blads at udvikle og forsvare for det høie Thing.

Krigsministeren: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) har meent, at jeg ved den Ordning af Krigsministeriet, som jeg har foreslaaet, har været under Indtrykket af de bethdelige Arbejder, som have paaaligget Krigsministeriet i den Tid, jeg har havt den Ære at forestaae det, og det kan jeg ogsaa til en vis Grad indrømme; der har været Meget at gjøre, men jeg har ved denne Leilighed ogsaa seet, at der er meget Mere at gjøre, end jeg selv nogensinde forestillede mig, endogsaa i, hvad det ærede Medlem kaldte „rolige Tider“. Jeg troer, at vi Alle vilde have faaet den Erfaring, at naar man først begynder at røre ved en gammel Institution, som har hjulpet sig igjennem som den kunde, naar man først indfører en ny Ordning, og naar man først sætter sig for, at Alt skal bringes paa en tilfredsstillende Fod, saa vil man finde, at der er en Masse Arbejder, som man har flubbet tilside og seet bort fra, og som man har opfat til en anden Periode, men som da alle blive paatrængende nødvendige. Saaledes gaaer det med den Ordning, som Hæren har faaet, og som en Følge deraf ogsaa med Krigsministeriets Ordning. Det tilkommer ikke mig at bedømme mine Forgængere; de vare fædrelandsfædede og dygtige Mænd, som have paa taget sig med stor Opoffrelse at forestaae Krigsministeriet med de Midler, de foresandt, som have gjort det Bedste, de kunde, og som vistnok meest af Alle have beklaget, at de ikke kunde udrette Alt det, som de ynstede, og som de maatte ansee som nødvendigt for Fædrelandet og Hæren. Det Samme har været Tilfælde med mig. Jeg har overtaget denne Bestyrelsesgreen, som jeg fandt den; jeg har indtil denne Dag baa ret Ansvar for at arbejde med — efter min Mening — aldeles utilstrækkelige Kræfter; jeg har faaet udrettet Noget, men jeg har havt Leilighed til at see, hvormeget der staaer tilbage.

Rettelser.

Sp. 3200 sidste Lin. i Rettelser „Finansministeren“ l.: „Kultusministeren“.